خبر

گرسنگی در کمین غیرنظامیان در شهر «فلوجه»

● درحالی‌که نیروی‌های عراقی در حال مبارزه برای بیرون‌راندن «داعش» از فلوجه هستند، امدادگران در عراق از وضعیت حدود ۵۰هزار غیرنظامی که در این شهر گرفتار شده‌اند، ابراز نگرانی کرده‌اند. تعدادی از این غیرنظامیان که از شهر گریخته‌اند، می‌گویند غذای بسیار کمی در شهر وجود دارد و این واهمه وجود دارد که نیروهای داعش از غیرنظامیان به‌عنوان سپر انسانی استفاده کنند. سازمان‌ملل متحد گزارش کرده است عده‌ای بر اثر گرسنگی در شهر جان خود را از دست داده‌اند. عملیات پس‌گرفتن شهر فلوجه وارد دومین روز خود شده، اما پیشروی نیروهای ویژه عراق بسیار کند بوده است. پلیس فدرال عراق اعلام کرد بیش از ۲۸ منطقه از زمان آغاز عملیات آزادسازی فلوجه آزاد شده است، علاوه بر اینکه راه‌های امدادرسانی به داعش بسته و حلقه محاصره آن تنگ‌تر شده است. فلوجه دومین شهر بزرگ عراق، بعد از موصل است که از دو سال پیش تحت کنترل داعش بوده است. این شهر در ۴۵ کیلومتری غرب بغداد واقع است و یک شهر سنی‌نشین محسوب می‌شود. جمعیت فلوجه قبل از آنکه به کنترل داعش درآید، بیش از ۳۰۰هزار نفر برآورد می‌شد. این شهر از مراکز قدرت گروه‌های سنی عراقی و سمبل مقاومت آنها در مقابل نیروهای ائتلاف به رهبری آمریکا در سال ۲۰۰۴ میلادی بود. فلوجه همچنین در مسیر اصلی بغداد به کشورهای اردن و سوریه قرار دارد. این شهر به «شهر مساجد» معروف است و بیش از ۲۰۰ مسجد در داخل و اطراف آن وجود دارد. در این گزارش آمده است ورود ارتش عراق به فلوجه می‌تواند تازه اول ماجرا باشد؛ شروع جنگ کوچه‌به‌کوچه. تخمین زده می‌شود هنوز حدود دوهزار جنگجوی داعش تا دندان مسلح با پدافند هوایی و سلاح‌های سنگین در داخل شهر باشند.

با این‌حال، هنوز مشخص نیست آیا واقعا داعش برای حفظ این شهر که نمادی مهم برای حضور این گروه محسوب می‌شود، مقاومت خواهد کرد یا با توجه به گستردگی حمله نیروهای عراقی، خارج‌کردن نیروهایش از منطقه غربی و رفتن و تقویت گروه در جاهایی مانند رقه و موصل را انتخاب خواهد کرد. فلوجه یکی از شهرهای حیاتی عراق به شمار می رود و از همین رو به باور بسیاری از کارشناسان آزادسازی این شهر برای نیروهای دولتی عراق دستاورد بزرگی خواهد بود و به احیای روحیه این نیروها منجر خواهد شد. پیش‌بینی‌ها حاکی از آن است که در صورت پیروزی نیروهای دولتی عراق در این شهر، ارتش عراق خود را آماده آزادسازی موصل خواهد کرد.

کارگران خطوط ریلی فرانسه به اعتصاب پیوستند

● سیستم حمل‌ونقل فرانسه که در یک هفته اخیر به دلیل توقف کار پالایشگاه‌های نفتی و کاهش سوخت با مشکل مواجهه بوده است، با پیوستن کارگران خطوط ریلی به جمع اعتصاب‌کنندگان بیش‌ازپیش دچار وقفه شد. به گزارش بی‌بی‌سی، اعتراضات خیابانی در فرانسه سه‌شنبه با پیوستن کارگران خطوط حمل‌ونقل ریلی این کشور به جمع اعتصاب‌کنندگان، شدت بیشتری به خود گرفت.

انتظار می‌رود با این اقدام، سیستم حمل‌ونقل شهری که در هفته اخیر به دلیل کاهش سوخت در نتیجه اعتصاب در پمپ‌بنزین‌ها و پالایشگاه‌های نفتی با وقفه روبه‌رو شده بود، بیش‌ازپیش با مشکل مواجه شود.

این در حالی است که «فرانسوا اولاند»، رئیس‌جمهوری فرانسه، می‌گوید از تصمیم خود مبنی بر اصلاح قوانین کار که دلیل اصلی ناآرامی‌های اخیر و اعتراض اتحادیه‌های کارگری است، برنمی‌گردد. این اصلاحات به ارائه قوانینی منجر خواهد شد که به بهانه کاهش نرخ بی‌کاری، شرایط استخدام و درعین‌حال اخراج نیروی کار را برای کارفرمایان آسان‌تر می‌کند.

سیستم حمل‌ونقل فرانسه در حالی با وقفه حاصل از اعتصاب اتحادیه‌های کارگری روبه‌روست که کارکنان خطوط هوایی «ایرفرانس» نیز با اعلام حمایت از تداوم اعتراضات، از قصد خود برای پیوستن به جریان‌های مردمی خبر داده‌اند. درعین‌حال، نباید فراموش کرد فرانسه تا کمتر از دو هفته دیگر میزبان مسابقات فوتبال یورو ۲۰۱۶ است. طبق اصلاحات پیشنهادی در قانون کار فرانسه، ساعت کار هفتگی به‌طور میانگین همان ۳۵ ساعت باقی خواهد ماند حال آنکه شرکت‌ها می‌توانند در رایزنی با اتحادیه، آن را به ۴۶ ساعت نیز افزایش دهند.

شهرهای فرانسه به‌ویژه پاریس در یک هفته گذشته صحنه درگیری بین نیروی پلیس و معترضان بوده است تا جایی‌که گسترش دامنه خشونت‌ها بیم آسیب‌رساندن به صنعت توریسم فرانسه را افزایش می‌دهد. انتظار می‌رود تدام چنین صحنه‌هایی به‌ویژه بعد از حملات سال گذشته پاریس، ترس و سوءتفاهم نسبت به فرانسه را در نزد جهانیان افزایش دهد.

یکی از وزرای دولت موقت برزیل استعفا کرد

رونمایی از فساد مدعیان پاک‌دستی

در تاریخ سیاسی مدرن هرگز نادیده‌گرفتن مردم و ۵۴ میلیون رأی آنها در انتخاباتی آزاد و عادلانه به این سادگی نبوده است. برزیل به بهانه فساد شاهد شکل جدیدی از کودتا بود که تقویم سیاسی این کشور را به بدترین زمان خود بازمی‌گرداند. کمپین استیضاح که به برکناری دیلما روسف، رئیس‌جمهوری برزیل، منتهی شد، تلاشی از جانب نخبگان سیاسی این کشور بود برای به‌دست‌گرفتن قدرتی که در ۱۲ سال گذشته، صندوق‌های رأی از آنها گرفته بود. اما طنز ماجرا اینجاست که هیچ دعوی قانونی‌ای درباره فساد علیه دیلما در کار نیست و او به‌خاطر «بی‌نظمی اداری در بودجه» محاکمه شده است. وضعیت زمانی مسخره می‌شود که بفهمید چه کسی پشت استیضاح او قرار دارد. بازیگر اصلی «ادواردو کن‌ها» است؛ کسی که خودش به‌خاطر داشتن حساب بانکی در سوئیس و بودن نامش در اوراق پاناما از سوی دیوان‌عالی کشور تحت پیگرد قضائی است و حزب حرکت دموکراتیک برزیل؛ حزبی که از زمان بازگشت این کشور به دموکراسی در تمام سطوح قدرت حضور داشته است. ازهمین‌روست که اعتبار دولت موقت جدید برزیل تنها ۱۸ روز بعد از تشکیل کابینه جدید، هرروز شکننده‌تر از پیش می‌شود و حالا و با استعفای وزیری که مسئول مبارزه با فساد بود، به سطحی مضحک رسیده است. «فابیانو سیلویرا»، مسئول وزارتخانه‌ای بود که وظیفه آن مبارزه با فساد است اما پس از انتشار فایلی صوتی که در آن در مورد چگونگی دورزدن تحقیقات فساد در شرکت نفت دولتی حرف می‌زند کناره‌گیری کرد. روسف پیش‌تر گفته بود که فرایند استیضاح با هدف متوقف‌کردن تحقیقات فساد در شرکت نفت ملی پتروبراس صورت گرفته است. بی‌شک استعفای سیلویرا فشار را بر دولت «میشل تمر»، رئیس‌جمهوری موقت برزیل، افزایش داده است چراکه نشانه فساد در کابینه‌ای است که به همین بهانه دیلما روسف را استیضاح کرده است.در مکالمه ضبط‌شده‌ای که از تلویزیون پخش شد، صدای سیلویرا در حالی شنیده می‌شود که ظاهرا به «رنان کالیه‌روس»، رئیس سنا و «سرجیو ماشادو»، یک سناتور سابق، می‌گوید چطور از تحقیقات دادستانی طفره بروند. به علاوه به نظر می‌رسد که او از تحقیقات پتروبراس انتقاد می‌کند. رسوایی فساد در شرکت ملی نفت دامنگیر ده‌ها سیاست‌مدار ارشد شده و چند مدیرعامل ارشد شرکت‌های برزیلی را راهی زندان کرده است. «ماشادو» که رئیس سابق ترانسپرتو، یک شرکت لجستیکی تحت مالکیت پتروبراس است، موضوع تحقیقات فساد است. او در توافقی با بازرسان پرونده، یک رشته محاوره‌ها با سیاست‌مداران ارشد را بدون آگاهی آنها ضبط کرده است. اولین صدای ضبط‌شده، هفته پیش علنی شد و به کناره‌گیری «رومرو یوکا»، وزیر سابق برنامه‌ریزی و مشاور نزدیک میشل تمر، منجر شد.

هفته پیش وزیر برنامه‌ریزی پس از انتشار فایل‌های مشابهی کناره‌گیری کرده بود. هر دو نفر آنها پس از تعلیق روسف در کابینه جدید برزیل منصوب شده بودند.در پی پخش این فایل صوتی، ده‌ها نفر از کارمندان دولت روز دوشنبه دفتر سیلویرا را اشغال و صدها نفر هم در مقابل کاخ ریاست‌جمهوری تظاهرات کردند. خدمه وزارتخانه مبارزه با فساد هم در حرکتی نمادین ساختمان وزارت را با جارودستی تمیز کردند و خواستار برکناری سیلویرا شدند. تمر اگرچه خود متهم نشده است اما به باور ناظران، نقش پدرخوانده را در انتصاب مدیران ارشد شرکت نفتی داشته است و هفت وزیر از کابینه او که همگی مرد و همگی سفیدپوست هستند، به دریافت رشوه متهم شده‌اند. ازهمین‌رو او که تنها اندکی بیش از دو هفته در قدرت بوده است در تلاش برای بازگرداندن اعتبار خود است.

دراین‌میان المپیک تابستانی ۲۰۱۶ ریو نزدیک است و بحران ویروس زیکا هم به‌مراتب بیشتر از حد تصور است، اقتصاد هم که رو به نزول است و بسیاری، حزب کارگران را که در ۱۲ سال اخیر در قدرت بوده به‌خاطر این مشکلات سرزنش می‌کنند. محبوبیت روسف اکنون به ۱۰ درصد رسیده و نزدیک به ۶۰درصد از نمایندگان هم به طرح استیضاح او رأی دادند.

بااین‌همه بسیاری از نحوه کنارگذاشته‌شدن او ناراحت‌اند و حتی بسیاری از مخالفان هم اذعان می‌کنند که او نسبت به بسیاری از سیاست‌مداران فاسد برزیل، پاک‌دست‌تر بوده است. اگرچه اکنون مخالفان دولت برزیل، انگشت اتهام را به‌سوی روسف نشانه گرفته‌اند اما بر پایه آمار و ارقام‌های بین‌المللی معتبر، در طول بیش از ۱۲ سال قدرت دولت‌های چپ‌گرای داسیلوا و روسف، سطح فقر به‌شدت کاهش پیدا کرده است. بااین‌همه شکی نیست که اگر اقتصاد در رکودی عمیق فرو نرفته بود، حزب کارگران هم در معرض این کودتا قرار نمی‌گرفت.

عکس: AP

فرانسه می‌تواند صلح را برای خاورمیانه به ارمغان آورد؟

PROJECT SYNDICATE
A WORLD OF IDEAS

داود کتاب*

از ابتدای سال جاری میلادی بود که دولت فرانسه تلاش‌های خود را برای جلب حمایت‌های جهانی در برپایی کنفرانسی بین‌المللی با هدف از سرگیری فرایند صلح اسرائیل و فلسطین آغاز کرد؛ تلاشی شجاعانه که شایسته تقدیر است؛ اما توفیق آن چیزی بیش از جسارت می‌طلبد. حقیقت آن است که هرگونه اقدام بین‌المللی برای حل‌وفصل مسئله فلسطینی به شش عامل بستگی دارد که اولین آن جدیت است. وقتی فرانسه برای اولین‌بار در ماه ژانویه گذشته از طرح خود رونمایی کرد، بسیاری این ایده را به‌عنوان یک شیرین‌کاری دیپلماتیک نادیده گرفتند. مقامات فلسطینی نیز در ابتدا به ابتکار عمل فرانسوی‌ها بدبین بودند و می‌ترسیدند چنین کنفرانسی برای طرف اسرائیلی فقط در حکم یک فرصت عکاسی باشد؛ اما پس از آنکه با اعلام تاریخ ۳۰ می برای آغاز گفت‌وگوهای مقدماتی، معلوم شد تلاش فرانسوی‌ها جدی بوده، مقامات فلسطینی تشویق شدند با نظر به زمان‌بندی مشخص مذاکرات، برای مشارکت در فرایند صلح اعلام آمادگی کنند. این همان حسن نیت و اعتمادی است که باید در آینده نیز با وجود تمامی موانع احتمالی ادامه یابد.

دومین مؤلفه کلیدی چندجانبه‌بودن مذاکرات است. اسرائیل، در مقام طرف قوی‌تر منازعه، ترجیح می‌دهد گفت‌وگوها دوطرفه باشد تا برای تحمیل شرایط خود از موقعیت بهتری برخوردار شود. طرف ضعیف‌تر در چنین مذاکراتی نیز البته قدرت و اختیاراتی نوعی دارد: قدرتِ «نه»گفتن که اعمال آن اغلب بهای سنگینی به‌همراه دارد. فقط در صورتی می‌توان به توافقی مشابه آنچه در مسئله هسته‌ای ایران رخ داد، امیدوار بود که تمامی طرف‌های حاضر در مذاکره فقط بر یافتن یک راه حل تمرکز کنند و به طرف اسرائیلی اجازه ندهند چیزی به فلسطینیان تحمیل کند. سومین عامل اساسی، وجود یک برنامه زمان‌بندی مشخص است. دهه‌ها مذاکرات بی‌پایان برای اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها دستاورد چندانی نداشته است. اگر فرانسوی‌ها خواستار موفقیت فرایند صلح جدید باشند، باید با تنظیم یک برنامه زمان‌بندی مشخص، تاریخی نهایی برای نتیجه‌دهی مذاکرات تعیین کنند. با وجود ضرب‌الاجل، دیگر در تاکتیک‌های مذاکراتی جایی برای تعلل و مسامحه باقی نمی‌ماند. پس از تعیین ضرب‌الاجل همچنین باید هزینه شکست در مذاکرات را نیز روشن و واضح معرفی کرد؛ این چهارمین مؤلفه حیاتی است. هر مذاکره‌کننده‌ای می‌داند طرف‌های یک منازعه تا زمانی که ندانند در صورت شکست مذاکرات ناچار هستند هزینه‌هایی بپردازند، تن به سازش نخواهند داد. لوران فابیوس، وزیر خارجه سابق فرانسه، پیش‌تر بلافاصله پس از اعلام طرح ابتکاری کشورش، گفته بود در صورت شکست مذاکرات، فرانسه فلسطین را به رسمیت خواهد شناخت؛ اقدامی که با نظر به عضویت دائم فرانسه در شورای امنیت سازمان ملل، بسیار مهم و سرنوشت‌ساز خواهد بود. درصورتی‌که تا ماه نوامبر یا دسامبر مشخص شود طرف اسرائیلی با حسن نیت قدم در مذاکرات نگذاشته، فشار بر آنان حتی بیش از این نیز افزایش خواهد یافت؛ چنان که احتمال می‌رود باراک اوباما که در آن زمان آخرین هفته‌های ریاست‌جمهوری خود را از سر می‌گذراند، بتواند در این میان نقش تعیین‌کننده‌ای بازی کند.

شرط پنجم موفقیت نیز احساس عدالت است که خود پیش‌شرط تحقق آن است. حتی اگر رهبران فلسطینی و اسرائیلی عاقبت مجاب به امضای نوعی توافق‌نامه شوند، این توافق فقط در صورتی با گذر زمان دوام خواهد آورد که از سوی تمامی طرف‌ها منصفانه و عادلانه قلمداد شود.

امروز اتفاق نظر منطقه‌ای و بین‌المللی چشم‌گیری درباره این موضوع وجود دارد که تشکیل یک دولت مستقل فلسطینی در حدود مرزهای ۱۹۶۷، حل‌وفصل مسئله پناه‌جویان و ترتیباتی برای تقسیم اورشلیم، راه حلی منصفانه برای مسئله فلسطین است. گذشته از اینها، نمی‌توان مذاکرات را تا زمانی که اسرائیل به اشغال ظالمانه خود و ساخت شهرک‌ها در سرزمین فلسطینی‌ها ادامه می‌دهد، منصفانه انگاشت. در پایان، موفقیت در مذاکرات صلح مستلزم پشتیبانی مردمی است که فقط به‌واسطه مواضع و اقداماتی صلح‌جویانه و صادقانه از سوی رهبران دو طرف به دست می‌آید. مردم عادی فلسطین و اسرائیل باید امکان صلح را باور کنند که این به‌خودی‌خود، به‌معنای لزوم تغییر در خط‌مشی نظامی، محدودیت‌های مسافرتی و موضع‌گیری سیاسی طرف اسرائیلی و پایان‌دهی به رقابت و سبقت‌طلبی‌های دو طرف است.

آن‌طور که پیداست، دولت فرانسه مأموریتی دشوار به «پی‌یر ویمونت»، فرستاده ویژه خود محول کرده است که احتمالا به‌تنهایی قادر به تکمیل آن نخواهد بود. او جدای از تلاش‌های جدی چندجانبه، زمان‌بندی مشخص و تعهد تمامی طرف‌های درگیر به راه حلی عادلانه، احتمالا به چیزی شبیه یک معجزه هم نیازمند است.

*استاد دانشگاه «پرینستون» و فعال رسانه‌ای

وزیر خارجه سابق تونس و از رهبران النهضه در گفت‌وگو با الشرق‌الأوسط:

اختلاف داریم اما شکاف نه

الشرق‌الأوسط

دهمین کنگره جنبش النهضه در تونس نتوانست اختلاف بر سر نام‌گذاری این جنبش به «حزب ملی النهضه» یا «حزب نهضت تونس» را حل کند؛ اما تغییر هویت این جنبش از یک «جماعت اسلامی سنتی» به یک «حزب مدنی و ملی» را که دربرگیرنده تمام تونسی‌ها صرف‌نظر از نوع عقیده یا رویکردهای‌شان باشد، تصویب کرد. در همین کنگره بود که تقسیم فعالیت‌های این جنبش به «فعالیت‌های اعتقادی» و «سیاسی-مدنی» نیز تصویب شد؛ هرچند این اقدام بحث‌های زیادی را در بیرون از این حرکت و حتی خارج از تونس به دنبال داشت. در این گفت‌وگو «رفیق عبدالسلام»، وزیر خارجه سابق تونس و یکی از رهبران برجسته این جنبش تحولات درونی این حزب را توضیح می‌دهد.

بعد از کنگره کنونی که «باجی قاید السبسی»، رئیس‌جمهور نیز در مراسم افتتاحیه آن شرکت داشت، چه اتفاقی قرار است برای حزب شما بیفتد؟

به نظر من این یک کنگره ملی موفق بود. در آن بحث‌های زیادی شد و لوایحی به تصویب رسید که نشان می‌دهد مسائل اقتصادی و اجتماعی بر مسائل اعتقادی، دینی و ایدئولوژیک ارجحیت دارد. ما چنانکه گفتیم به مرجعیت عربی اسلامی جامعه تونس پایبند هستیم اما درعین‌حال تلاش می‌کنیم حوزه فعالیت‌های اجتماعی-سیاسی را از حوزه‌های اعتقادی جدا کنیم تا بتوانیم قدرت بیشتری در جامعه مدنی تونس داشته باشیم و از آن طریق به تقویت نقش دولت نیز کمک کنیم.

آیا چنین رویکرد «پراگماتیکی» موجب بروز اختلافات داخلی و شکاف در این حرکت نشده است. گروه‌های تندرو که قبلا از شما انتقاد می‌کردند با این تغییرات چه می‌گویند؟ شما می‌دانید که حتی قانون اساسی تونس بر مرجعیت دینی اسلام تأکید دارد؟

گفت‌وگو و اختلاف نظر در داخل یک حرکت سیاسی و تکثرگرای دموکراتیک مفید خواهد بود و می‌تواند به تقویت ساختار و نوگرایی در آن کمک کند. جنبش النهضه تاکنون دستاوردهایی داشته است که بسیاری از جنبش‌های اسلامی دیگر مانند «اخوان‌المسلمین» مصر و اردن یا حرکت «اصلاح» در یمن و «توحید و اصلاح» در مراکش و... نداشتند. ما گروهی هستیم با رویکردی باز که به تخصص‌گرایی باور دارد؛ اما در همان حال یک حرکت ملی و نوگرای تونسی هستیم که به مرجعیت‌های ملی و عربی اسلامی اتکا می‌کند. تاکنون در حوزه سیاسی و ملی دستاوردهای مهمی داشته‌ایم از جمله تدوین قانون اساسی جدید تونس در سال ۲۰۱۴، به‌دنبال آن انتخابات سالمی که در همان سال برگزار شد. امروز هم مشغول کارکردن در زمینه‌های اقتصادی و اجتماعی و توسعه کشور هستیم؛ زیرا مردم به اینها اهمیت می‌دهند. حزب ما نخستین حزبی بود که هنگام تدوین قانون اساسی بر مدنی‌بودن دولت و احترام به حقوق بشر تاکید و اعلام کرد: «تونس دولتی آزاد و مستقل بوده که زبانش عربی و دینش اسلام است».

دشمنان شما در داخل و خارج از تونس می‌گویند حرکت شما خواستار جدایی بین دین و سیاست شده است نه جداکردن فعالیت‌های «ارشادی» و حزبی؛ آنها شما را دست می‌اندازند که همان تجارب حرکت‌های اسلام سیاسی در گذشته یعنی در یمن، مراکش، مصر و اردن را تکرار می‌کنید؟

اولا تجربه حرکت النهضه تونس با تجربه حرکت‌های اسلامی در سایر کشورهای دوست و برادر تفاوت دارد؛ زیرا برای مثال جنبش «جماعت اسلامی» یا اخوان‌المسلمین در ابتدا به‌صورت احزابی تأسیس شدند که تابع انجمن‌ها و نهادهای خیریه بودند؛ اما درباره تونس ما این دوگانگی را نداشته‌ایم، برای همین نمی‌شود ما را با آن گروه‌ها یکی دانست. در تونس تشکیلات اخوان‌المسلمین یا حرکت اصلاح نداریم که موازی با یک حزب سیاسی باشد، همچنین در تونس انجمن‌های خیریه یا نهادهای مردمی نداریم که زیر نظر رهبران و مقامات حزب النهضه باشد. برای ما این مسائل کاملا روشن است و قانون اساسی کشور ما آنها را به‌روشنی توضیح داده. احزاب برای مشارکت در انتخابات، دولت و قدرت هستند. جامعه مدنی هم قلمروی برای حرکت‌های خیریه، ارشادی، اجتماعی و فرهنگی است. چیزی که ما سعی می‌کنیم در آنها قوی، اثرگذار و موفق باشیم. همچنان که در سخنان استاد راشد الغنوشی در این کنفرانس هم گفته شد مدنی‌شدن دولت و حزب به معنای دست‌کشیدن النهضه از هویت عربی و اسلامی‌اش نیست. این مسئله‌ای است که رئیس‌جمهور و مؤسس حزب «ندای تونس»؛ یعنی قائد السبسی هم در خلال سخنرانی‌اش بر آن تأکید کرد. در واقع این مسئله‌ای پنهان نیست و قبلا هم در سمینار کارگری فرانسه که با حضور رئیسان ایالات متحده آمریکا و کشورهای اروپایی و ژاپن برگزار شده بود ما آن را توضیح دادیم؛ هدف این حرکت تقویت دموکراسی در جنبش النهضه است. می‌خواهم اینجا تاکید کنم که حتی «حبیب بورقیبه»، رئیس‌جمهور اسبق تونس و همراهانش در حرکت ملی تونس و مراکش نیز با تجارب اصلاح‌طلبانه و ملی‌گرا در مصر، فلسطین، سوریه و مشرق عربی اسلامی برخورد خوبی داشتند. همان‌طور که در آن دوران کشور ما میزبان برخی از شخصیت‌های مطرح این جریان از جمله شیخ «محمد عبده» بود که دوبار به درخواست دانشگاه زیتونه به تونس سفر کرد؛ بنابراین ما ویژگی‌های خاص خودمان را داریم و تلاش می‌کنیم روند حرکت خودمان را پیش ببریم و درعین‌حال به تجربه سایر کشورها و جنبش‌های اصلاح‌طلبانه نیز احترام می‌گذاریم.

شما تاکنون چند پرونده از جمله گفت‌وگوهای الجزایر و مغرب عربی و تحولات لیبی را پیگیری کرده‌اید. نظر شما درباره روند تازه‌ای که سازمان ملل در لیبی دنبال کرده و در نهایت به تشکیل دولت «فایز السراج» منجر شد، چیست؟

ما در تونس با همه طرف‌های سیاسی لیبی گفت‌وگو و آنها را تشویق کرده‌ایم به منازعات‌شان پایان بدهند و مسئله تعیین سرنوشت‌شان از طریق «گزینه نظامی» را کنار بگذارند. ما همه را تشویق کردیم زیر نظر سازمان ملل متحد و در هماهنگی با دولت‌های همسایه لیبی فعالیت کنند و بکوشند توافقات امضاشده تحکیم شود، زیرا هرکدام از این توافقات با تلاش‌های سختی به دست آمده است. به‌هرحال صلح در لیبی به‌نفع همگان خواهد بود و می‌تواند در این کشور بر معضل تروریسم غلبه کند. این مسئله برای ما هم بهتر است و به امنیت کشورمان کمک می‌کند. همین معرفی‌شدن دولت فایز السراج ثابت کرد موضع ما درست بوده است. ما همیشه مخالف ورود لیبی به جنگ‌های جدید و برادرکشی یا دخالت نظامی نیروهای خارجی بوده‌ایم.

رویداد

خنثی‌شدن اجرای طرح مدیترانه‌ای ناتو

● نماینده روسیه در ناتو در حاشیه نشست ورشو اعلام کرد روسیه با ابزارهای لازم اجرای طرح مدیترانه‌ای را خنثی می‌کند. به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از ریانووستی، «الکساندر گروشکو»، نماینده دائم روسیه در سازمان پیمان آتلانتیک شمالی، در حاشیه مجمع پارلمانی ناتو در ورشو همچنین اظهار کرد: ائتلاف ناتو سعی دارد خود را به حوزه مدیترانه نزدیک کرده و به این روش به رویارویی با روسیه، بپردازد، اما ما قصد داریم طرح آنها را خنثی کنیم. گروشکو با انتقاد از رفتار دوگانه ناتو در قبال روسیه افزود: ناتو با وجود درخواست‌های مکرر برای مذاکره سیاسی، بر استراتژی خود مبنی بر محاصره و مقابله با مسکو ادامه می‌دهد.

تنش در سخنرانی «برنی سندرز»

● پلیس فدرال آمریکا (اف‌بی‌آی) از بازداشت چندین نفر که قصد برهم‌زدن سخنرانی یکی از نامزدهای حزب دموکرات و آسیب‌رساندن به وی را داشتند، خبر داد. به گزارش رویترز، «برنی سندرز» شب گذشته در اوکلند سخنرانی داشت اما هنگام ایراد سخنرانی دست‌کم چهار نفر از حاضران شروع به برهم‌زدن جلسه کردند و به سندرز حمله کردند. در این جلسه علاوه‌بر نیروهای پلیس فدرال، مأموران سرویس‌های مخفی آمریکا نیز حضور داشتند که مداخله آنها موجب شد تا ضمن بازداشت حمله‌کنندگان، آسیبی به نامزد دموکرات‌ها نرسد.

رقابت شانه‌به‌شانه موافقان و مخالفان «برگزیت»

● نتایج نظرسنجی‌های جدید در انگلیس نشان می‌دهد موافقان و مخالفان خروج این کشور از اتحادیه اروپا فاصله بسیار ناچیزی با یکدیگر دارند. به گزارش دیلی‌تلگراف، این نظرسنجی که برای روزنامه دیلی‌تلگراف صورت گرفته نشان‌دهنده حمایت ۴۶درصدی مردم انگلیس از خروج این کشور از اتحادیه اروپا موسوم به «برگزیت» است. همچنین این نظرسنجی حکایت از حمایت ۵۱درصدی مردم بریتانیا از ادامه حضور کشورشان در اتحادیه اروپا دارد. براساس نتایج این نظرسنجی، سه درصد از کسانی که از آنها پرسش شده بیان کرده‌اند هنوز تصمیم خود را دراین‌باره نگرفته‌اند.

شکست چهارمین آزمایش موشکی کره شمالی

● کره شمالی بعد از سه آزمایش موشکی ناموفق که در ماه آوریل پشت سر گذاشت، سه‌شنبه نیز یک فروند موشک میان‌برد را با نتیجه‌ای مشابه به مرحله آزمایش گذاشت. به گزارش رویترز، مقامات نظامی کره جنوبی از شکست آزمایش پرتاب یک فروند موشک بالستیک خبر دادند که از سوی کره شمالی در ساحل شرقی این کشور انجام شد. هنوز مشخص نیست موشک آزمایش‌شده از چه نوع بوده است حال آنکه پیونگ‌یانگ در سه آزمایش مشابهی که در ماه آوریل سال میلادی جاری (۲۰۱۶) انجام داد از موشک‌های میان‌برد «موسودان» استفاده کرد و احتمال می‌رود که در آزمایش امروز صبح نیز از همین نوع موشک استفاده کرده باشد.

حمله موشکی انصارالله به جنوب عربستان

● یک منبع نظامی یمنی اعلام کرد ارتش و کمیته‌های مردمی این کشور در واکنش به ادامه حملات سعودی‌ها، یک موشک بالستیک به سمت شهر نجران در جنوب عربستان شلیک کرده‌اند. ریاض مدعی است موشک را رهگیری و پیش از اصابت به هدف منهدم کرده است. به گزارش ایسنا، منابع نظامی انصارالله در گفت‌وگو با خبرگزاری سبأ نت گفتند: این حمله پاسخی بوده به نقض مکرر آتش‌بس از سوی عربستان و مزدوران یمنی این کشور که با سلاح‌های سنگین و نیمه‌سنگین نواحی مختلف صنعا، پایتخت را زیر آتش گرفته بودند.

عملیات جدید ارتش سوریه در حلب

● یک منبع نظامی سوری در مصاحبه با السفیر گفت نیروهای ارتش سوریه اخیرا تصمیم گرفتند تا نبردی را علیه مواضع تحت تصرف افراد مسلح جبهه النصره و گروه‌های چچنی وابسته به آن در حومه شمال غربی حلب به‌منظور پاک‌سازی این منطقه و تأمین امنیت محاصره نظامی اطراف این شهر آغاز کنند که این اقدام مقدمه‌ای برای گام بعدی است که در داخل شهر حلب آغاز می‌شود و محله مشهور بنی‌زید در بخش شمال شرقی این شهر را هدف قرار می‌دهد. به گزارش ایسنا، محله بنی‌زید که در آن چندین گروه، ازجمله جبهه النصره مستقر هستند، باعث دغدغه مردم شهر حلب شده است. راکت‌هایی که به شهر حلب در ماه میلادی گذشته شلیک شد، منجر به کشته‌شدن بیش از ۲۰۰ نفر که بیشترشان زن و کودک بودند و زخمی‌شدن حدود ۸۰۰ نفر شد.